- ✓ Bibliografie
- ✓ Notații și convenții
- ✓ ② Obiectivul lucrărilor de laborator
- **✓ 3** Algoritmul lui Goertzel
- ✓ 4 Algoritmul FFT bazat pe segmentarea semnalului în timp
- S Algoritmul FFT bazat pe segmentarea semnalului în frecvență
 - 6 Date de intrare, prezentarea rezultatelor și punctaje

5.0 Principul segmentării în frecvență

$$X[k] = \sum_{n=0}^{def} x[n] w_N^{nk}, \quad \forall k \in \overline{0, N-1}$$
 Segment cu eşantioane

de ordin 0-(M-1)

Segment cu eșantioane de ordin *M-(2M-1)*

Exprimare echivalentă a TFD, pentru N=2M

$$X[k] = \sum_{m=0}^{M-1} x[m] w_{2M}^{mk} + \sum_{m=M}^{2M-1} x[m] w_{2M}^{mk}$$

$$\forall k \in [0, N-1]$$

d Calculul TFD_{2M} se poate efectua folosind 2 semnale cu suporturi de lungime M.

$$X[k] = \sum_{m=0}^{M-1} x[m] w_{2M}^{mk} + \sum_{m=0}^{M-1} x[M+m] w_{2M}^{(M+m)k}$$

$$\forall k \in \overline{0, N-1}$$

$$w_{2M}^{Mk} = w_2^k = (-1)^k$$

 $X[k] = \sum_{m=1}^{M-1} (x[m] + (-1)^k x[M+m]) w_{2M}^{mk}$

$$\forall k \in \overline{0, N-1}$$

$$g[m] = x[m] + x[M + m]$$
, pentru $k = \text{par}$
 $h[m] = x[m] - x[M + m]$, pentru $k = \text{impar}$
 $\forall m \in \overline{0, M - 1}$

$$X[2k] = \sum_{m=0}^{M-1} g[m] w_M^{mk}$$

$$X[2k+1] = \sum_{m=0}^{M-1} w_{2M}^m h[m] w_M^{mk}$$

 $w_{2M}^{2mk} = w_M^{mk}$

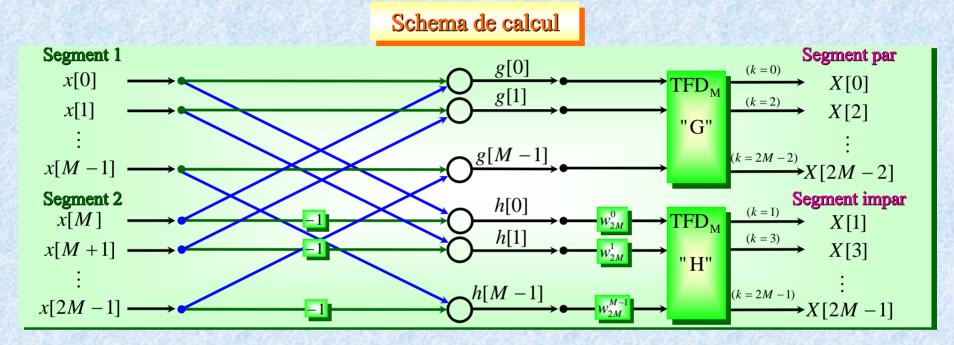
 $\forall k \in 0, N-1$

In calculul TFD_{2M} se poate utiliza o pereche de TFD_M aplicate semnalelor g și $w_{2M}^{\bullet}h$.

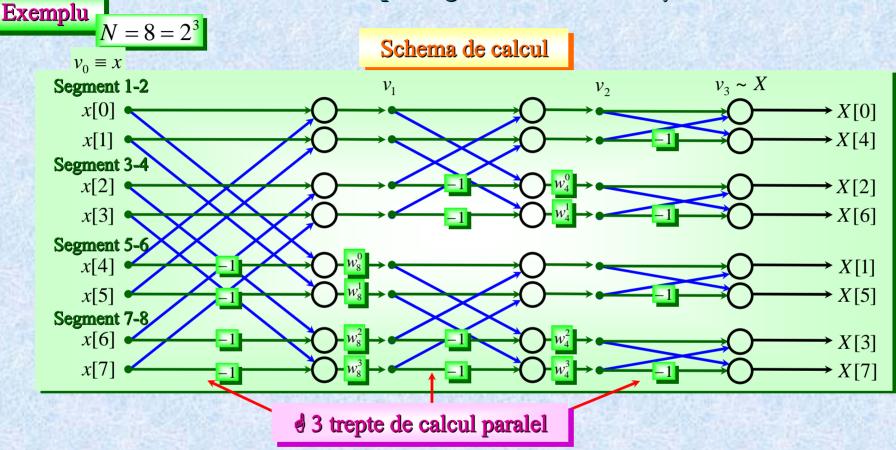

5. Principul segmentării în frecvență

- Dacă N = 4M, semnalul poate fi partajat în 4 segmente (fiecare segment din perechea anterioară este împărțită într-o nouă pereche de segmente, mai scurte). Rezultă că TFD_{4M} poate fi evaluată cu ajutorul a 4 TFD_M.
- În general, dacă $N=2^L$, semnalul poate fi partajat în 2^{L-1} segmente (fiecare segment avînd doar 2 eşantioane). Rezultă că TFD_N poate fi evaluată cu ajutorul a (L-I) TFD_2 .

5. Principul segmentării în frecvență

Această schemă poate fi obținută din cea aferentă Algoritmului FFT cu segmentarea semnalului în timp și celule elementare de calcul de tip "fluture" (butterfly), aplicînd 2 operații: intrările se inversează cu ieşirile; toate arcele își schimbă sensurile.

semnalelor Aranjarea vectorii v_0 și v_3 este similară algoritmului precedent.

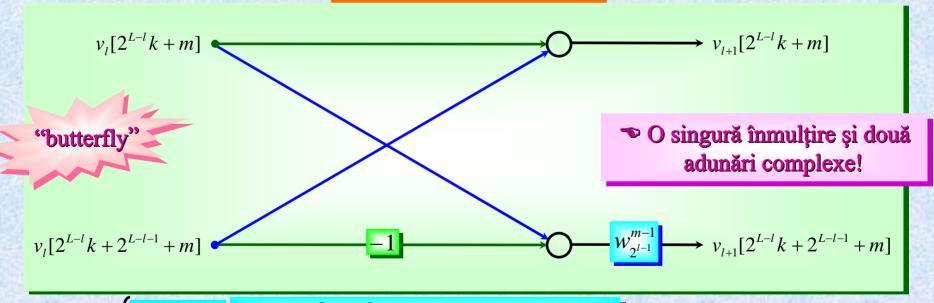

Relațiile de calcul între semnalele intermediare succesive:

$$\begin{bmatrix} v_{l+1} [2^{L-l}k+m] = v_l [2^{L-l}k+m] + v_l [2^{L-l}k+2^{L-l-1}+m] \\ v_{l+1} [2^{L-l}k+2^{L-l-1}+m] = w_{2^{l-1}}^{m-1} (v_l [2^{L-l}k+m] - v_l [2^{L-l}k+2^{L-l-1}+m]) \\ \forall m \in \overline{1,2^{L-l-1}} \\ \forall k \in \overline{0,2^l-1} \end{bmatrix}$$

$$\begin{cases}
\forall l \in \overline{0, L-1} \\
\forall m \in \overline{1, 2^{L-l-1}} \\
\forall k \in \overline{0, 2^l-1}
\end{cases}$$

Schema generică de calcul

DFT:
$$O_0[N] = [4N^2]_{\bullet} + [2N(2N-1)]_{+} \sim 4N^2$$

$$\begin{cases} \mathbf{DFT}: \quad \mathcal{O}_0[N] = [4N^2]_{\bullet} + [2N(2N-1)]_{+} \sim 4N^2 \\ \mathbf{FFT-f}: \quad \mathcal{O}_2[N] = [2N\log_2 N]_{\bullet} + [2N\log_2 N]_{+} \sim 2N\log_2 N \end{cases}$$
 \(\times \text{Acelaşi.}

Se recomandă totuși implementarea bazată pe o funcție auto-recursivă.

